

«Τέκνα μου αγαπητά και περιπόθητα,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Χριστός ετέχθη εκ της Παρθένου και τα σύμπαντα πληρούνται χαράς!

Ο απρόσιτος Θεός έγινε, κατά την ευδοκία Του, εκ Πνεύματος Αγίου και της Παρθένου Μαρίας, προσιτός άνθρωπος. Ταπεινός άνθρωπος, με δούλου μορφή, χωρίς να παύσει να είναι ο Υιός του Θεού Πατρός, ο μονογενής και αγαπητός!

Καταπλήσσονται οι άγιοι Άγγελοι, από την απροσμέτρητη θεία αγάπη! Δοξολογούν με αγαλλίαση τον Ενανθρωπήσαντα, ψάλλοντας τον γνωστό ύμνο: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία»! Το είχε προαναγγείλει, οκτακόσια ολόκληρα χρόνια πριν, ο Προφήτης Ησαίας. «Παιδίον θα γεννηθεί για μας... θα φέρει ειρήνη» (Ησ. θ', 6).

Ωστόσο, τούτο τον καιρό των πολεμικών συγκρούσεων, οι οποίες απειλούν ολόκληρη την οικουμένη και γεμίζουν την γη με αίματα και ερείπια, ο περί ειρήνης λόγος ακούγεται παράξενα και φαντάζει σαν άπιαστο όνειρο και όχι σαν πραγματικότητα. Αλήθεια, που είναι η ειρήνη; Τι άλλαξε με του Χριστού την θεία γέννηση;

Ο Χριστός μας είναι αδιάψευστος στις υποσχέσεις Του και πράγματι μας χαρίζει την ειρήνη. Μας διαβεβαιώνει ότι μας δίνει την δική Του ειρήνη, την οποία, μάλιστα, αντιδιαστέλλει από την κοσμική ειρήνη. Αυτή η κοσμική ειρήνη είναι επιφανειακή, προσωρινή και εύθραυστη!

Σας αφήνω ειρήνη, μας λέει ο Κύριος μας. Σας δίνω την δική μου την ειρήνη. Σας δίνω ειρήνη, όχι όπως αυτή που δίνει ο κόσμος. Για τον λόγο αυτό μη ταραζεται και μη δειλιάζει η καρδιά σας (Ιωάν. ιδ' 27).

Είναι προφανές ότι η ειρήνη του Χριστού είναι εσωτερική ψυχική γαλήνη, την οποία απολαμβάνουν μόνον οι άνθρωποι εκείνοι που έχουν στην καρδιά τους κατοικούντα και μένοντα τον Ιησούν Χριστόν.

Άρα και η ειρήνη είναι πρόσωπο! «Χριστός εστιν η ειρήνη ημών»! βροντοφωνάζει ο Απόστολος Παύλος, στην προς Εφεσίους επιστολή του (Εφεσ. β' 14).

Ναί! Ο Χριστός είναι η ειρήνη μας, γιατί επεδήμησε προς εμάς τους αποστάτες, τους αποδήμους της Χάριτος του Θεού και, ως ο νέος Αδάμ, μας συμφιλίωσε με τον Πατέρα Του! (Ρωμ. ε', 10).

Και αυτή την συμφιλίωση μας προσφέρει διαρκώς μέσα στην Εκκλησία, με τα ιερά Μυστήρια. Το Βάπτισμα, με το οποίο μπολιαζόμαστε στο Σώμα του Χριστού, το Χρίσμα, με το οποίο σφραγιζόμαστε με το άγιο Πνεύμα και είμαστε τέκνα και κληρονόμοι του Ουρανίου Βασιλέως, την μετάνοια και την εξομολόγηση, που

εξαλείφει αμαρτίες και βασανιστικές ενοχές και, κυρίως, την θεία Ευχαριστία, όπου κοινωνούμε τον Χριστό και Εκείνος μας οδηγεί στον Πατέρα τον Ουράνιο!

Η τραγωδία του ανθρώπου είναι αποτέλεσμα της επιλογής του, να μην αποδεχθεί τον Ιησούν Χριστόν, ως τον μόνον αληθινόν Θεόν και διά τούτο αναντικατάστατον! Δεν αποδέχεται τον Χριστό ούτε ακολουθεί τον τρόπο της ζωής που Εκείνος μας edídaxe. Τουναντίον, καταδιώκει τον Χριστό και έτσι ερμηνεύεται και ο, εκ πρώτης όψεως, παράξενος λόγος του Κυρίου μας, που μας είπε: «Μη νομίσητε ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί την γην... ήλθον διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής και εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί αυτού» (Ματθ. ι', 35). Εάν δεν έχεις ένοικο στην ύπαρξή σου τον Χριστό, δεν έχεις και ειρήνη με τους ανθρώπους, ακόμη και με τους συγγενείς σου. Η ψυχή του ανθρώπου είναι και μένει ταραγμένη και ανήσυχη χωρίς τον Θεό της! Η ειρήνη, όπως και η αγάπη και η χαρά και η πίστη και η πραότητα και η εγκράτεια και η καλωσύνη, είναι δώρα του Αγίου Πνεύματος, του Οποίου είμαστε, εφ' όσον το θελήσουμε, Ναοί έμψυχοι!

Και αυτοί που αρνούνται τον Χριστό, εχθρεύονται και πολεμούν και, όχι σπάνια, κακοποιούν τους πιστούς ανθρώπους του Χριστού, ακόμη και εάν έχουν μαζί τους συγγενικό δεσμό αίματος. Οι άνθρωποι, ωστόσο, του Θεού υπομένουν, αλλά δεν φοβούνται, συγχωρούν μα δεν τaráσσονται ούτε εκδικούνται, γιατί νοιώθουν τον Χριστό ως το πλήρωμα της ζωής και της υπάρξεώς τους! Διακηρύσσουν εμπειρικά, μαζί με τον Απόστολο Παύλο: «Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις η στενοχωρία η διωγμός η λιμός η γυμνότης η κίνδυνος η μάχαιρα;... ούτε θάνατος ούτε ζωή... δυνήσεται ημάς χωρίσαι από της αγάπης του Θεού, της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών» (Ρωμ. η', 35-39).

Αγαπητά μου παιδιά,

Δεν είναι ουτοπία η ειρήνη του Χριστού! Αρκεί ο κάθε άνθρωπος, που όντως, επιθυμεί την ειρήνη, να ενώσει την καλή του διάθεση, την δική του ευδοκία, με την αποδεδειγμένη, και μάλιστα αμεταμέλητα, ευδοκία του Θεού!

Έτσι και μόνον έτσι θα γαληνεύσει η καρδιά μας, η ματιά μας και η ζωή μας! Αλλιώς, για άλλη μια φορά θα ματαιοπονήσουμε προσπαθώντας να γεμίσουμε την άδεια καρδιά μας, με εξωτερικούς στολισμούς και υλικές απολαύσεις και ευωχίες. Έτσι, ας καλλιεργήσουμε και τις καρδούλες των παιδιών μας, γιατί η διαρκώς αυξανόμενη μεταξύ τους και όχι μόνον βία και εγκληματικότητα έχει αιτία της την άδεια και παγωμένη και στενόχωρη καρδιά!

Σας εύχομαι μέσα από την καρδιά μου, που όλους σας σέβεται και σας αγαπά, την Ειρήνη του Χριστού, την πάντα νούν υπερέχουσιν!!!

Με πατρική αγάπη και εγκάρδιες ευχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ο Χαλκίδος Χρυσόστομος»